

سوژه روز

خطر تعلیق، بدهی‌های هنگفت و نامشخص بودن زمان انتخابات

فدراسیون فوتبال همچنان روی هوا

[شهروند] فوتبال ایران روی هواست. فدراسیون از نظر مدیریتی به بن بست رسیده است. پول حتی برای خریدن دستمال کاغذی در مجموعه نیست و کارمندان مجموعه از شرایط خود به شدت ناراضی هستند، اما چاره‌ای جز تحمل کردن ندارند. مجموعه بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان بدهی مالیاتی دارد که حکم آن به زودی صادر می‌شود. بدهی چند میلیاردی به اشخاص حقیقی و حقوقی، بلاتکلیفی ۱۸ تیم ملی که برنامه‌های مسابقات و اردوهای تدارکاتی آنها مشخص نیست، پرداخت نشدن پاداش‌های ملی پوشان فوتبال، فوتسال و فوتبال ساحلی در رده‌های مختلف، نداشتن اسپانسر و فسخ قرارداد با اسپانسر ایسه تیم‌های ملی تنها بخشی از مشکلات فدراسیون است. این روزها درباره بحران بدهی ۲ میلیون یورویی به شستا که با مساعدت وزیر ورزش ۸۰۰ هزار یورو از آن پرداخت و حکم توقیف اموال مدیران و فدراسیون صادر شده است، در کنار محکومیت ۶،۲ میلیون یورویی در پرونده ویلموتس هم که همه دارند صحبت می‌کنند. فدراسیون مشکلات ریز و درشت دیگری هم دارد و در آستانه تعلیق از سوی فیفا به علت احضار اعضای هیأت رئیسه به دادگاه قرار گرفته است.

در چنین وضعیتی همه امیدوار بودند با برگزاری انتخابات فدراسیون این وضع سیاه مدیریتی به پایان برسد، ولی بد نیست بدانید که این کار هم شدنی نیست. چون مدیران فدراسیون با وجود گذشت بیش از یک سال از شروع مذاکرات با فیفا برای نگارش اساسنامه هنوز نتوانسته‌اند تاییدیه بگیرند و مشکلات اساسنامه هم حل نشده است. به این ترتیب تا زمانی که فیفا و فدراسیون فوتبال روی یک اساسنامه مشخص به اشتراک نرسند، عملاً امکان برگزاری انتخابات فدراسیون هم وجود نخواهد داشت.

شواهد و قرائن نشان می‌دهد اختلافات با فیفا بر سر مفاد اساسنامه هم زیاد است. بعد از اینکه فدراسیون جهانی پذیرفت فدراسیون ایران نهاد عمومی غیردولتی باشد، مدیران با هماهنگی فدراسیون در بند یک نوشتند که فدراسیون نهادی مستقل و تابع قوانین جمهوری اسلامی ایران است. به این ترتیب مدت‌هاست که فیفا در حال تحقیق درباره ماهیت نگارش شده در اساسنامه ایران است، یعنی تحقیق می‌کند که تابع قوانین ایران بودن چه مکانیزمی و تأثیری در وضع استقلال کاری مجموعه دارد. در جلسه اخیر ویدیو کنفرانس مسئولان فدراسیون با نمایندگان فیفا نیز در این رابطه سوالاتی پرسیده شده است و باز هم به نتیجه نرسیده‌اند.

البته مشکل اساسنامه فقط مربوط به بند اول نیست. کدهای انتخاباتی نگارش شده هم باب میل فیفا نیست، مدیران فدراسیون قوانین انتخاباتی را به شکلی نوشته‌اند که فقط حلقه اطرافیان خودشان به راحتی بتوانند وارد انتخابات شوند و باز هم چهره‌های فوتبالی به خاطر مدرک تحصیلی شان حضور در هیأت رئیسه را ندارند. فیفا می‌گوید تصمیم مدیران فوتبال ایران برای محدود کردن فضای انتخابات به دور از دموکراسی است و هیچ‌کمی به تغییرات مثبت مدیریتی در فوتبال کشور نمی‌کند، در شرایطی که باید قوانین به شکلی باشد که فوتبال‌فیست‌های بزرگ ایران هم بتوانند در انتخابات شرکت کنند. فیفا تأکید کرده تعداد فرم‌های انتخاباتی زیاد است و مدرک تحصیلی معادل هم باید حذف شود. البته مدیران فدراسیون برای انجام این اصلاحات مقاومت عجیبی دارند و باید دید چه زمانی می‌خواهند این اساسنامه را که به نظر می‌رسد بیشتر برای خودشان نوشته‌اند تا فوتبال، اصلاح کنند.

طبق برنامه ریزی صورت گرفته و نقشه راه تعیین شده برای فیفا قرار بود انتخابات فدراسیون در مهرماه برگزار شود، اما طولانی شدن پروسه اصلاح اساسنامه عملاً شرایطی را به وجود آورده است که برگزاری انتخابات هم به تأخیر بیفتد، یعنی شواهد و قرائن نشان می‌دهد که آقایان به راحتی هدف باطنی خود برای برگزاری نکردن انتخابات را به دست آوردند و دیگر تحت هیچ شرایطی امکان ندارد که انتخابات برگزار شود. شواهد و قرائن نشان خواهد داد که هیچ بعید نیست ادامه این بلاتکلیفی‌ها فضا را به سمتی ببرد که انتخابات فدراسیون فوتبال به بعد از انتخابات ریاست جمهوری سال آینده موکول شود. داستانی که ضربه‌ای مهلک به پیکره فوتبال کشور خواهد زد و فقط به نفع مدیریت حاکم در فدراسیون فوتبال می‌شود.

جالب اینجاست که حتی اگر مشکل اساسنامه هم حل شود، دوباره بحران‌ها به پایان نمی‌رسد. پرونده ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان هنوز در فوتبال کشور اجرایی نشده است و تمام مدیران بازنشسته فدراسیون هم قصد دارند در انتخابات بعدی شرکت داشته باشند. این درحالی است که نمایندگان مجلس به هیچ عنوان این موضوع را نمی‌پذیرند و قطعاً باز هم شاهد تنش خواهیم بود.

در چنین شرایطی اگر ورود قوه قضائیه به پرونده ویلموتس و دادگاهی شدن اعضای هیأت رئیسه منجر به صدور حکم شود، ممکن است تبعاتی را برای فوتبال ایران مثل تعلیق یا روز کار آمدن کمیته عادی سازی (انتقالی) به دنبال داشته باشد.

البته بررسی تمام این موارد نشان می‌دهد که این تیم مدیریتی از همه نظر به بن بست رسیده است و هیچ‌کس هم تمایلی برای استعفا ندارد. بعد از این همه فاجعه و مشکل، رفتار مدیران این‌گونه نشان می‌دهد که انگار نه انگار شاهد این همه سیاهی و مشکل هستیم. پس باید یا منتظر برخورد نهایی قوه قضائیه با مدیران فدراسیون و مشخص شدن رأی پرونده‌های مختلف باشیم یا ببینیم فیفا چه تصمیمی برای فدراسیون ایران اتخاذ خواهد کرد. □

گزارش «شهروند» از آخرین وضع انتخاب سرمربی تیم ملی والیبال ایران

رقابت بین مرییان سابق معروف، غفور و موسوی

➡ نگاهی به کارنامه پنج گزینه نهایی فدراسیون نشان می‌دهد تنها سرمربی سابق روسیه می‌تواند انتخاب مطمئنی برای ایران باشد

[شهروند] بعد از حدود پنج ماه بلاتکلیفی و قطع همکاری با ایگور کولاکوویچ، فدراسیون والیبال بالاخره از گزینه‌های نهایی خود برای هدایت تیم ملی ایران رونمایی کرد. داورزنی که راه و روش انتخاب سرمربی تیم ملی را به خوبی بلد است و قبلاً هم چندبار این دوره را تجربه کرده، این بار به شدت تحت فشار است تا از مربی‌ای استفاده کند که خاطرات دوران ولاسکو را برای علاقه‌مندان والیبال تکرار کند. بعد از چند جلسه هم‌اندیشی، بالاخره فدراسیون اعلام کرد کمیته فنی باید به انتخاب سرمربی ایرانی یا خارجی رأی بدهد. کمیته فنی هم که البته در انتخاب اعضای آن اختلاف نظرهای بسیاری وجود دارد، با برگزاری دو جلسه نه تنها به انتخاب مربی خارجی رأی داد، بلکه گزینه‌های نهایی خود را هم معرفی کرد. این طور که از نشست کمیته فنی فدراسیون والیبال به بیرون درز کرده، رزومه حدود ۱۳، ۱۴ مربی خارجی طراز اول جهانی بررسی شده تا در نهایت این کمیته به فهرستی پنج نفره رسیده است: «ولادیمیر آلکنو، فردیناندو دوجورجی، دانیل کاستلانی، آندره جیانی، آنجلو لورنزی». سه مربی ایتالیایی، یک آرژانتینی و یک روسی در فهرست نهایی قرار گرفته‌اند و مذاکرات با آنها به ترتیب اولویتی که کمیته فنی تشخیص داده، استارت خورده است. شاید حتی تماشاگران تخصصی والیبال هم به‌طور کامل از این پنج گزینه فدراسیون شناخت نداشته باشند و نمی‌دانند که کدام یک از آنها سابقه بیشتری دارد، جوان‌تر هستند یا افتخارات بیشتری به دست آورده‌اند. برای اینکه جامعه والیبال و علاقه‌مندان به این رشته، که در سال‌های اخیر تعدادشان سیر صعودی چشمگیری هم داشته، بتوانند به خوبی درباره انتخاب سرمربی بعدی تیم ملی در المپیک توکیو موضع‌گیری کنند، به بررسی رزومه و سابقه مرییان مدنظر فدراسیون پرداخته‌ایم. نکته جالب اینجاست که سه مربی از این فهرست پنج‌نفره، قبلاً سارق کار با لژیون‌های ایرانی در باشگاه‌های اروپایی را داشته‌اند و البته برخی از آنها سابقه رویارویی با ایران را هم در کارنامه دارند.

۱- ولادیمیر آلکنو؛ پرافتخارترین و شاید بهترین گزینه

یکی از سرشناس‌ترین مرییان که در فهرست فدراسیون والیبال قرار گرفته، ولادیمیر آلکنوست. این مربی که خودش جزو بازیکنان سابق تیم ملی روسیه به شمار می‌رود، در چند مقطع هدایت تیم ملی روسیه را برعهده داشته و به افتخارات زیادی هم دست پیدا کرده است. این مربی ۵۳ ساله که سابقه رویارویی با ایران به‌عنوان سرمربی روسیه را هم داشته، درحال حاضر تیم زیت کازان، یکی از برترین باشگاه‌های روسیه را هدایت می‌کند. او یک طلا و یک برنز المپیک را به‌عنوان سرمربی در کارنامه دارد و چندین دوره قهرمانی در جهان را هم به همراه این تیم کسب کرده است. آلکنو در بخش باشگاهی هم افتخارات بسیاری به دست آورده و چه در روسیه، چه در باشگاه‌های اروپا سابقه قهرمانی با زیت کازان را دارد. حتی در دوره‌ای که سعید معروف در زیت کازان بازی می‌کرد، آلکنو به‌عنوان سرمربی حاضر بود و کاپیتان ایران در کنار این مربی و سایر هم‌بازیانش به جام قهرمانی در روسیه و اروپا رسید. به دلیل افتخارات زیادی که آلکنو در کارنامه خود دارد، خیلی از کارشناسان او را بهترین گزینه در این فهرست پنج نفره می‌دانند. از سوی دیگر، آلکنو هم در مصاحبه‌ای مذاکراتش را با ایران تأیید کرد تا گامی رو به جلو در راینی‌های صورت گرفته به حساب بیاید.

۲- فردیناندو دوجورجی؛ ایتالیایی با کارنامه

دوجورجی یکی از مرییان ایتالیایی حاضر در فهرست فدراسیون ایران است. این مربی ۵۸ ساله که بیشتر در طول سال‌های مربیگری خود در رده باشگاهی مشغول فعالیت بوده، شاید به دلیل تجربه کم در رده ملی گزینه چندان مناسبی نباشد؛ اگرچه افتخارات بسیاری در کارنامه‌اش دارد. دوجورجی که هم‌اکنون هدایت تیم لوبه، قهرمان لیگ ایتالیا را برعهده دارد، از سال ۲۰۲۰ مربیگری را آغاز کرده و اصلاً بی‌تجربه نیست. او بیشتر در داخل ایتالیا مربیگری کرده و هدایت چند تیم باشگاهی در سری‌آ را برعهده داشته است. فردیناندو دوجورجی که فصل قبل در تیم خود امیر غفور، پشت خط زن تیم ملی ایران را هم در اختیار داشت،

در کارنامه‌اش جام‌های قهرمانی بسیاری در سری‌آ، لیگ قهرمانان اروپا و حتی جام باشگاه‌های جهان دارد. او در رده ملی فقط در سال ۲۰۱۷ و در یک مقطع کوتاه سرمربی تیم ملی لهستان بود و سابقه خاص دیگری در این بخش ندارد. البته شاید پیشنهاد هدایت تیم ملی ایران برای دوجورجی به همین دلیل از جذابیت بالایی برخوردار باشد، چون او می‌تواند برای اولین بار حضور در المپیک را به‌عنوان سرمربی تجربه کند.

۳- دانیل کاستلانی؛ هم‌وطن ولاسکو و بی‌ثبات

مربی دیگری که از نظر کمیته فنی فدراسیون والیبال ایران شایسته نشستن روی نیمکت تیم ملی است، دانیل کاستلانی است. این مربی ۵۹ ساله، مسن‌ترین مربی در فهرست پنج‌نفره فدراسیون است، اما این نکته نه برای او برتری به حساب می‌آید، نه نکته‌ای منفی، چون کاستلانی هنوز به ۶۰ سالگی هم نرسیده و بی‌شک در عرصه مربیگری پیر به شمار نمی‌آید. کاستلانی که هم اکنون هدایت تیم اولشتین در پلاس‌لیگای لهستان را برعهده دارد، اهل آرژانتین است و می‌تواند یادآور خولیو ولاسکو آرژانتینی هم باشد. او سابقه سرمربیگری در چند تیم ملی همچون لهستان و فنلاند را داشته، اما ثباتش در تیم‌های مختلف چندان زیاد نبوده است. کاستلانی در بلژیک، ترکیه، برزیل و چند کشور کار کرده و افتخارات بسیاری هم در دوران مربیگری خود به دست نیاورده است. با این حال سیدمحمد موسوی، یکی از ستاره‌های والیبال ایران که سال گذشته در تیم اولشتین با کاستلانی کار کرد، از او به‌عنوان بهترین گزینه برای هدایت تیم ملی نام می‌برد. این مربی آرژانتینی از سال ۱۹۹۳ به عرصه مربیگری ورود کرده، از تجربه لازم برای هدایت ایران در المپیک برخوردار است.

۴- آندره جیانی؛ یادآور نسل طلایی ایتالیایی

قطعا خیلی از علاقه‌مندان به والیبال بازی‌های آندره جیانی، یکی از ستاره‌های نسل طلایی ایتالیا را در ذهن دارند. او که حالا در ۵۰ سالگی یکی از مرییان شاخص اروپا به حساب می‌آید، درحالی جزو گزینه‌های سرمربیگری ایران قرار گرفته که هنوز هم به‌عنوان سرمربی تیم آلمان شناخته می‌شود. البته با توجه به صعود نکردن آلمان به المپیک توکیو، بعید نیست که با رسیدن پیشنهاد جدی از ایران به جیانی، او قید حضور در جمع ژرمن‌ها را بزند و به تهران سفر کند. جیانی از سال ۲۰۲۰ مربیگری را آغاز کرده، اما همچنان به‌عنوان یک ستاره در قامت بازیکن شناخته می‌شود. او وقتی در تیم ملی ایتالیا بازی می‌کرد، دو نقره المپیک و سه طلای جهانی کسب کرد و در بخش مربیگری هنوز چندان موفق ظاهر نشده است. جیانی در سابقه خود سرمربیگری در اسلوانی را هم دارد و حضور در المپیک با ایران می‌تواند به چالش‌ی بزرگ برای او تبدیل شود.

۵- آنجلو لورنزی؛ انگیزه بالای یک ایتالیایی دیگر

این مربی ۵۱ ساله و سومین گزینه ایتالیایی برای هدایت تیم ملی ایران، نامش از چند ماه قبل به‌عنوان یکی از گزینه‌های نشستن روی نیمکت ایران مطرح شد و حتی خودش در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌های ایرانی به این موضوع واکنش نشان داد. حالا قضیه جدی‌تر شده و لورنزی در فهرست نهایی گزینه‌های سرمربیگری توسط کمیته فنی فدراسیون والیبال قرار گرفته است. او که سابقه سرمربیگری در تیم ملی جوانان ایتالیا و باشگاه‌هایی همچون پادووا، ورونا، پیاچنزا و مودنا را دارد، از تابستان ۲۰۱۶ هدایت ترنتینو را برعهده گرفت و جایگزین رادوستین استویچف شد. حضور لورنزی روی نیمکت ترنتینو که یکی از قدرت‌های والیبال ایتالیا و حتی اروپاست، تاکنون تداوم داشته و این مربی با این تیم به مدال نقره اروپا هم رسیده است. چند مدال و عنوان هم در دوران مربیگری لورنزی برای ترنتینو در ایتالیا به دست آمده و حالا او می‌تواند چالش‌ی جدید با تیم ملی ایران تجربه کند. البته لورنزی هم مثل دیگر مرییان رده باشگاهی که در فهرست فدراسیون هستند، با باشگاه تحت هدایت خود قرارداد دارد و در صورت نهایی شدن مذاکرات، بعد از پایان مأموریتش در ترنتینو راهی تهران خواهد شد. □

